

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832142928/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Seirviendinger over Kusinerne og — Tanter, laa Carl vei og horte paa Ordene, som blev sagt, men han tænkte ikke noget derover, og altsammen var det noget, som ikke vedkom ham. Thi ham traadte det aldrig imøde, og det havde ingen Virkelighed for ham.

Dagene gik saa let.

— Vi havde jo nok at gøre hele Dagen. Saa havde jeg ogsaa mine Timer med Professor Genest og saa fægtede jeg hver Dag — jeg var den dygtigste i Fægtning . . .

— Men i Deres Fritid -- om Aftenen? . . .

— Aa — saa gik jeg med mig selv . . .

Det var Tingen. Han havde gaaet med sig selv — udenfor Livet. Han havde læst og skrevet og lært udenad og fægtet, og Dagene var gaaet, og mens Maanederne hurtig blev til Aar og Aarene som Dagene, og mens de andre var begyndt at kigge nysgjerrigt over Hr. Dubois Gitter ud i Livet, maaske i Smug at smage lidt paa dets Frugter, gjorde han sin daglige Dont som i Drømme.

Ellen begyndte at forstaa sin Mands Søn. Han havde levet sin Barndom som en fremmed mellem fremmede. Han havde ikke forstaaet de andre, de andre ikke ham.

De første Aar var alt gaaet godt, men siden var Forskelligheden vel instinktmæssig blevet følt. Carl Urne og kans Kammerater vare skiltes, og hos hendes unge Stedsøn havde Længsler og